

Malá dáma

Utrhla trávu a začla hrát, ta malá dáma z předměstí.
Co umí lidem z dlaní číst.
Tam kočky z rána mívaj hlad, po noci plný neřestí.
Je pohladí a dá jim jíst.

Po tmě se toulá a ve dne spí,
a její oči vědí víc než mý.
Došly mi slova, já stál tam jen.
S touhle jedinou bych zemřel.

Ref: S touhle bych zemřel v jedinej den.
A jestli vám to nestačí.
Kdyby tam stála stovka žen.
Vyzvu ji k tanci a to netančím.

Tam za tratí svý doupě má, mince po kašných posbírá.
A pak je skládá na kolej.
Staví si chrám plechovej most, už po něm kráčí první host.
Tak ať ho nohy nebolej.

Prošla si peklem a kouzla zná,
přejetý mince počítá.
A kdo ji spatří je zatracen.
S touhle jedinou bych zemřel.

Ref: S touhle bych zemřel v jedinej den.
A jestli vám to nestačí.
Kdyby tam stála stovka žen.
Vyzvu ji k tanci a to netančím.

Budu si pamatovat na tu chvíli,
když hrála, znělo to jak Paganini.
A já už věděl, že jsem ztracenej,
zeptal se za kolik s pocitem viny.

Ref: S touhle bych zemřel v jedinej den.
A jestli vám to nestačí.
Kdyby tam stála stovka žen.
Vyzvu ji k tanci a to netančím.

Ref: S touhle bych zemřel v jedinej den.
A jestli vám to nestačí.
Kdyby tam stála stovka žen.
Vyzvu ji k tanci a to netančím.